

623.

Z Kopřivnice.

Ro-di - če, ro - di - če, mo-že vam li - to byť,

vy-cho-va - li stě mě, včil mu-sim od vas iť.

Rodiče, rodiče,
može vam lito byť,
vychovali stě mě,
včil musim od vas iť.

Vychovali stě mě
jak bílý tulipan,
a včil je nade mnu
na vojně inši pan.

Vychovali stě mě
jak pěkně jablčko,
včil vaš o mě boli
to vaše srdečko.

Vychovali stě mě
jak červený hřebíček,
a včilej mě nosi
muj vrany koníček.

624.

Z Lišně.

Můj ta - tí - ček to - ze sta - rý, pí - še k re - gi - men - tu psání.

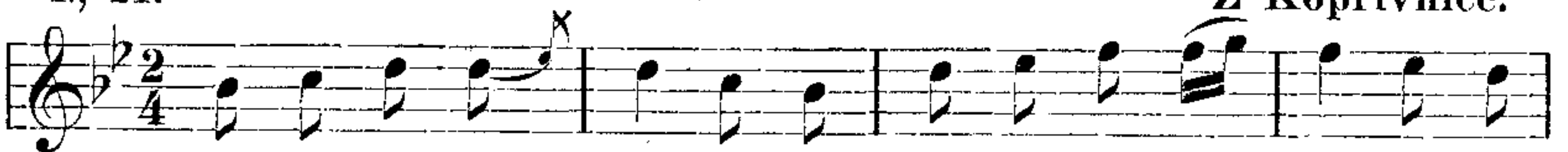
Můj tatíček toze starý
píše k regimento psání:
Můj tatíčko, nic nepište,
já jož néso vaše dítě.

Císař mně má za vlastního,
dál mně chleba komisního;
císař mně má jako svýho,
dál mně koníčka vranýho.

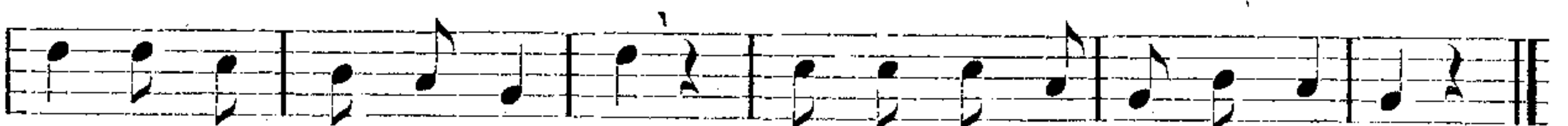
625.

Z Kopřivnice.

I., 21.

Dyž sem ja šel z Mo-ra-vy, spad mi kło-bu - ček z hla-vy :

Pod' mi ho, mi - lá, po - dať, ja už mu-sim ma-ši - ro - vať.